

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Na návštěvě u pamětníka
ČTĚTE NA STRANĚ 1

PŘIJÍMAČKY 2019

O zkušenostech z přijímaček
ČTĚTE NA STRANĚ 3

ÚVODNÍK

A máme tu další číslo, tentokrát za měsíc duben. Hned v úvodu se musím omluvit redaktorce Mahu, že jsem minule pod článkem Prokrastinace uvedla jiné jméno. A co se v tomto čísle dozvíte? Například o soutěži Mladý zoolog v ostravské ZOO, nebo o návštěvě u pamětníka v rámci projektu Paměť národa. Osmáci navštívili přehlídku technických oborů v Koprivnici a absolvovali ozdravný pobyt na Dražanské vrchovině. Přiblížíme subkulturu metalistů a šestáci se rozešíří o svých výletech s paní

učitelkou Konvičkovou. Jak se daří bývalé žákyni naší školy na víceletém gymnáziu vyzvzděla Kája Vránová. Ve Virtuálních světech se dozvíte o hře Mafie 2, máme pro vás nová tři světová nej i recept na mlsání. Taky jsme měli na škole na návštěvě skupinu sokolníků Zayferus z lednického zámku, kteří nám předvedli krásnou šou. Přejeme příjemné počení.

Hana Šmídová

Velká cena ZOO Ostrava



foto: ilustrační foto



foto: Gabča Kaňová

V březnu se u nás ve škole konalo školní kolo soutěže Velká cena ZOO Ostrava. Třem týmům se podařilo postoupit a já jsem byl mezi nimi. 21. března jsme jeli soutěžit do Ostravy. Před samotnou soutěží jsme měli možnost projít si celou ZOO. Soutěž byla hodně těžká - na téma Chráněné krajinné

oblasti ČR, a přestože jsme se snažili, co jsme mohli, některé otázky jsme nevěděli. To nám ale náladu nezkažilo, byli jsme rádi, že jsme viděli tolik zvířat pěkně z blízka a užili jsme si hezký den. Příští rok se rád přihlásím znovu.

Tomáš Pilát

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ



foto: Hana Šmídová



foto: Hana Šmídová

Ve škole nám byla nabídnuta možnost zapojit se do celorepublikového projektu, ve kterém mají žáci z různých měst a škol za úkol vyzpovídat pamětníka, natočit jeho vzpomínky, digitalizovat fotografie, prozkoumat archiv a nakonec vytvořit rozhlasovou, televizní nebo psanou reportáž či

dokument. Paní učitelka oslovila pana Jaroslava Bělíka a ukázalo se, že to byla moc dobrá volba. Pro návštěvu jsme se shodli na středě 5. dubna a po vyučování a po obědě vyrazili. Pan Bělík se svou manželkou nás moc mile přivítali, my jsme zapnuli diktafon, a vyprávění



foto: Hana Šmídová

mohlo začít. Vyprávěl o svém dětství a škole v původně německém Novém Jičíně, o životě za 2. světové války, kdy se Němců báli a mluvili na veřejnosti jen německy, o poválečných odsunech Němců, o své práci

středoškolského učitele, o rodině i o svém největším koníčku - fotografování. Hodně nás zaujal kalendář a hlavně diapozitivy lidských orgánů, které nafotil v pitevně, a které byly výukovou pomůckou pro zdravotní sestry a lékaře. Zajímavá historika byla také o zaměřování 18. poledníku, na němž se pak Maty Dorazil nechal vyfotit. Zapojit se do tohoto projektu byla pro nás nová a zajímavá zkušenost. Ještě nás čeká návštěva rozhlasu, kde nám pomohou reportáž sestříhat. Jsme rádi, že jsme se toho mohli zúčastnit.

Lada Rýdlová

Den kosmonautiky



foto: ilustrační foto

12. duben si každoročně připomínáme jako Den kosmonautiky. V tento den totiž v roce 1961 vzlétl do vesmíru Sovět Jurij Gagarin v raketě Vostok. Gagarin to ale neměl vůbec jednoduché, musel sedět namačkaný v malé kabině rakety

bez jídla a vody a 108 minut kroužit kolem Země. Potkaly ho i technické problémy. Naštěstí nebyly tak vážné, až když se chystal přistát, tak nastalo drama. Když se kabina Vostoku měla oddělit od rakety, tak se tak nestalo, a celý Vostok se roztočil. Nakonec se ale kabině podařilo od rakety oddělit a Gagarin bezpečně přistál na Zemi. Zahynul o sedm let poději při cvičném letu v letadle. 12. duben však zůstává začátkem v dobývání vesmíru.

Adam Pilát

Tři světová nej



1. NEJDELŠÍ MOST
Most Čching-Tao v Číně s délkou 55 km. Most se začal stavět v roce 2007 a každý den po něm přejedou tisíce aut.
2. NEJDELŠÍ SILNIČNÍ TUNEL
Laerdalský tunel v Norsku je dlouhý 24 kilometrů a 500 metrů. Ražba tohoto tunelu trvala pět let.



3. NEJDELŠÍ ŘEKA
Řeka Nil v Africe. Protéká jedenácti státy Afriky a pak se vlivá do Středozemního moře. V roce 1970 se na Nilu postavila přehrada a vytvořila ohromné Násirovo jezero. Řeka je dlouhá 6695 kilometrů.

Matěj Dorazil

Příroda naostro



foto: Hana Šmídová

Bylo časné ráno 8. dubna a nás - 15 žáků 8. A a 15 žáků 8. C - čekal týdenní ozdravný pobyt agentury Lipka v Krásensku na Dražanské vrchovině. Odjezd byl naplánován už na 7 hodin ráno, před námi byla docela dlouhá cesta, která se díky různým omezením a uzavírkám na silnicích protáhla na dvě a půl hodiny. Po příjezdu k budově Rychty, kde jsme byli ubytováni, se nás ujala lektorka Martina a celou budovou nás provedla. Budova byla skromně, ale útulně zařízená v hezkém prostředí. Pokoje byly po dvou až po šesti a některé měly spaní na patře a výhled na hřbitov. Pak tam byl velký sál, kde se odbývaly všechny skupinové aktivity i diskotéka, a kde byl

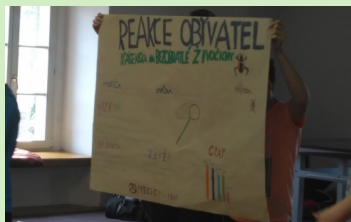


foto: Hana Šmídová

i ping-pongový stůl, anebo čítárna, kde zas byla závěsná houpačka. Hned po zabydlení a prvním obědě nás čekalo (tentokrát ale s Martinem) představení a rozřazení do skupin, v nichž jsme měli pak pracovat celý týden. Také jsme se seznámili s pojmem evoluce a rozebrali hru na toto téma. Pak už jsme vyrazili na první badání. Někteří z nás nafasovali brodáky a v nedalekém rybníčku se brodili ve vodě (spíš v bahně) a chytali vodní bezobratlé živočichy, např. potápníka. Pak jsme poznávali podle karet, o jaké živočichy se jedná, a zjišťovali také index znečištění vody v rybníčku. Druhý den jsme vyjeli na exkurzi do Rudického padání, zkoumali jsme jeskyně, kde jsme viděli i velké pavouky - mety jeskynní. Říkali jsme si, jak se dělají vývrty. Po návratu jsme využili hezkého počasí a šli na hřiště zahrát si vybišu Áčko



foto: Hana Šmídová

proti Céčku. Středa byla věnována ornitologii (ptáci) a entomologii (hmyz). Nejdříve jsme hráli hru, pak dalekohledem pozorovali a poznávali ptáky. Protože se hodně ochladilo, odpoledne jsme strávili na Rychtě mazlením s místními živočichy - agamami, gekončíky, chameleony, strašilkami, nebo pro otrlé šváby americkými. Ve čtvrtek nás čekal nový úkol - učili jsme se dělat výzkum. Museli jsme si stanovit výzkumnou otázku a pak naši hypotézu, neboli možnou odpověď na tu otázku. V terénu i v budově jsme výzkum prováděli a vytvářeli projekty, kde jsme to výtvarně zpracovali. V pátek jsme projekty prezentovali, dohráli evoluci, a pak vyrazili domů. Bylo to fajn, prostě příroda naostro.

Jana Machalová

Recepty - Velikonoční beránek



foto: ilustrační foto

Velikonoce jsou sice za námi, ale za rok budou zas, anebo na těsto použijeme jinou formu a upečeme z něj dobrou bábovku. Co budeme potřebovat

...
3 vejce, 250 g polohrubá mouka, 1/2 prášku do pečiva, 250 g netučný tvaroh, 50 g vlašské jádra, 250 g margarín nebo máslo, citronová kůra z neošetřeného citronu, 200 g cukr krupice

Margarín a tvaroh dobře utřeme s vejci a cukrem. Přidáme prosátou mouku, prášek do pečiva, usekaná ořechová jádra a citronovou kůru. Formu na beránka vymažeme tukem a vysypeme moukou, potom ji naplníme připraveným těstem. Přiklopíme a pečeme ve vyhřáté troubě asi 45 minut. Ihned po vyjmutí z trouby vyklopíme a bohatě pocukrujeme.

MiniZoo Štramberk



foto: Markéta Konvičková

4. dubna jsme jeli s třídou 6. B na výlet do Minizoo



foto: Markéta Konvičková

ve Štramberku. Jeli jsme autobusem pod Štramberk, pak

jsme museli vyjít až nahoru na náměstí. Před MiniZoo jsme měli chvíli času, tak jsme si dali nanuk. Potom jsme si celou MiniZoo prošli (od hadů až po pavouky), ukazovali nám krmení různých živočichů. Klukům ukazovali krmení hadů, ale jednomu hadovi to moc nešlo, vypadal zmateně. Holky zase viděly krmení želvy. Potom jsme se vyměnili a ke konci nám ještě ukázali krmení mangust,

varana a piraní. Všichni se o svou potravu pořádně poprali (až na toho jednoho hada, který se za celou dobu k potravě málem ani nepřiblížil). Poté jsme museli jít na autobus, kterým jsme jeli zpátky do Nového Jičína. Všem se výlet velmi líbil a těšili se na další.

Tomáš Pilát

15. březen 1939



foto: archiv Jaroslava Bělíka

Tímto textem bychom se chtěli ještě vrátit k nedávné připomínce březnových událostí roku 1939, protože spousta mladých lidí vůbec netuší, o co

vlastně tehdy šlo, a jaký dopad na Československo tento den měl. Vedl k rozpadu Československa - na Slovensku vznikl 14. března samostatný fašistický Slovenský štát, Podkarpatskou Rus si nárokovalo Maďarsko a Čechy a Moravu čekaly dramatické změny. Emil Hácha odmítl Stalinovu pomoc a odjel do Berlína vyjednávat s Hitlerem. Ten ho však postavil před hotovou věc - seznámil Hácha se svým

úmyslem za pár hodin obsadit zbytek českých zemí a připojit je k Třetí říši. Pokud by Hácha nesouhlasil, vyhrožoval Hitler bombardováním Prahy. Hácha zkolaboval, když se dostal k sobě, nezbylo mu než podepsat. Tak 15. března německá vojska překročila hranice ČSR. Německé obyvatelstvo je vítalo s nadšením, převážně německý Nový Jičín také. Česká armáda dostala rozkaz nezasahovat a odevzdat zbraně, čemuž se

podvolila, bylo jen několik vojenských posádek, např. v Místku, které se rozhodly nevzdát. 16. března vyhlásil Hitler protektorát Čechy a Morava (Böhmen und Mähren), který se stal součástí Třetí říše, a jehož prezidentem se stal Emil Hácha. Protektorát zanikl kapitulací Třetí říše a osvobozením Čech a Moravy spojeneckými vojsky.

Miroslav Lánik

Technické obory na Střední odborné škole v Kopřivnici



foto: Hana Šmídová

V tomto čísle bychom vám chtěli přiblížit návštěvu 8. A na přehlídce technických oborů v Kopřivnici na Vyšší odborné a Střední odborné škole a Středním odborném učilišti (ano, to celé je název jedné školy).

Ten den jsme ukončili výuku dříve a krátce po obědě jsme vyrazili autobusem směr Kopřivnice. Cesta netrvala dlouho, ale přehlídka se konala v obtížně větratelné tělocvičně, kde byl v tom parném odpolední a při tak velkém množství lidí hodně vydýchaný vzduch, což bylo hodně nepříjemné. Ale dalo se na to zvyknout.

Nabídka oborů byla pestrá a zajímavá, svůj prostor tam měla také ostravská Vysoká škola báňská s docela atraktivní prezentací.

Nejdříve se nás ujel průvodce z některé z novojičínských škol, celou přehlídkou nás provedl, představil nám jednotlivé obory a pak už nám nechal prostor, ať si vše projdeme a ozkoušíme sami.

Jednotlivé školy i obory měly u svých prezentací i různé hry a hlavolamy, nebo počítače s monitory, na nichž se dalo vyzkoušet programování některých CNC strojů.

V expozici VŠB - TU (Technická univerzita) jsme si mohli "zaježdit" ve formuli, která fungovala trochu jako trenážer. Pak tam ukazovali výrobu pop-cornu, což asi zaujalo všechny nejvíc, protože jsme si ho pak mohli zadarmo odnést. Zajímavá zde byla i prezentace stavebního oboru, kde nám dávali hádanky - museli jsme podle nakreslené



foto: Hana Šmídová

siluety měst a budov poznat, o které město se jedná a zda leží v Evropě. Když jsme se zapojili skoro všichni, tak jsme to skoro dohromady dali.

Byla to příjemně strávená hodina, protože tam bylo hodně lidí i studentů škol, kterých jsme

se mohli doptávat na další informace.

Mne nejvíce zaujala prezentace oboru automechanik, takže už mám možná o svém budoucím studiu rozhodnuto.

Ondra Žlebek

Rozhovor s gymplačkou



foto: ilustrační foto

Zkusili jsme položit pár otázek Vendě Röhrichové, bývalé začke naší školy a v současné době studentce gymnázia v Novém Jičíně, na její vzpomínky.

Jak se ti líbí na gymplu?

Tak líbí se mi tam více než na základce. S třídou jsem spokojená, učitelé jsou fajn a celkově to prostředí mi vyhovuje. Ráda tam studuji!!!

A je něco co se ti nelíbí?

Na gymplu se mi možná nelíbí to, že ne vždy je jednoduchý. Sice jsem čekala, že to nebude procházka růžovou zahradou, ale někdy je to pro mě opravdu obtížné, učení je prostě víc.

Po čem se ti stýská ze staré školy?

Nejvíc se mi asi stýská po panu učiteli Nyklovi, abych pravdu řekla ne, chybí mi celkově učitelé, jejich humor a jejich přístup k učivu. Líbilo se mi, že vždy můj humor chápali.

Na co nejradši vzpomínáš?

Nejradši vzpomínám na tipy ze základky a krásné chvíle se svými spolužáky popřípadě s učiteli.

Už máš představu, kam po gymplu?

Jelikož jsem teprve na nižším gymplu v prvním ročníku, tak jsem o tom ani nepřemýšlela. Baví mě ale biologie, tak jsem trochu uvažovala o medicíně. Větší plány si zatím nedělám.

Děkuji za rozhovor.

Kája Vránová

Mladí volí do Evropského parlamentu



foto: Matěj Švestka

V pátek 12. 4. 2019 v Ostravě odstartovala celorepubliková kampaň „Mladí volí do Evropského parlamentu“, jejímž iniciátorem je Národní Parlament dětí a mládeže. Pro účastníky byla připravená přednáška na téma: Co je ta EU vlastně zač, během které se Kristýna Vodáková pokusila všem přítomným přiblížit činnost a fungování Evropské unie a její pozitivita i negativa. Po krátké přestávce následovala diskuze s 5 kandidáty na post europoslance napříč širokým spektrem politických stran. Jména kandidátů, kteří se diskuze zúčastnili, jsou: Andrej Bóna, Ondřej Knotek, Gabriela Pecková, Michaela Šojdrová

a Evžen Tošenovský.

Kandidáti se studenty středních škol nejen z Moravskoslezského kraje diskutovali nad tématy nízké volební účasti v České republice, motivace mladých lidí, projektu Erasmus+, ale řada došla také na aktuální témata, jako jsou Brexit, vstup do Eurozóny, klimatická změna či budoucnost Evropské unie.

Tuto akci vnímám velice pozitivně. Zalíbila se mi myšlenka, rozšířit povědomí ohledně eurovoleb mezi mladé lidi. Tyto věci jsou zrovna tím, co je nikdo nenaučí, a měli by si na ně udělat svůj samostatný názor. S touto akcí jak Národní, tak i Krajský parlament, chce určitě nadále pokračovat i díky faktu, že pro budoucí europoslance je to jistá forma propagace, a proto nemají problém se těchto akcí nadále zúčastňovat.

Volby do Evropského parlamentu se konají ve dnech 24. a 25. května letošního roku.

Matěj Švestka

Přijímačky 2019 aneb jak nás CERMAT pozlobil



foto: ilustrační foto

Letošního roku se přijímačky připisovaly dnům 12. a 15. dubna. Týden před přijímačkami nastal pro některé obrovský stres, protože se začali učit až teď. Já jsem nebyla výjimkou. Jelikož pro nás to byla první "velká" zkušenost a první velké testy, tak byl stres náš skvělý

kamarád po celý pátek dvanáctého a věci, které máme rádi (hlavně čokolády na obalení nervů), nemohlo být dost. Je to tady! Nastal den D a všichni se hrnou do škol, usedají do lavic, dostávají své testy a Co to je!? Náš milovaný CERMAT si pro nás připravil ozubená kolečka a počítání žetonů na čtvercové síti. Řeknete si: „Dobrá, vždyť tohle je lehké. Jen si spočítáš obvod kruhu!“ No jo, ale zkuste to dělat pod časovým tlakem. Rázem je v hlavě tma. No, zkrátka a dobře matika nedopadla úplně nejlíp. Po matice přišla čeština. Ta na rozdíl od své "kamarádky"

byla opravdu lehká. Samozřejmě na všechny úlohy jsme vyrát nemohli. Lidé z CERMATu se rozhodli vrátit do minulého roku a vložili nám do přijímaček text o MOMO (pokud nevíte, strýček Google rád poradí) a o hře Modrá velryba. Dobře, dost k tomuto. Chci jen vzkázat budoucím devátákům, aby nepodcenili přípravu na přijímačky, ale aby se zase příliš nestresovali. To nejdůležitější je na začátku - vybrat školu, která vás bude bavit. Když se nedostanete ... snad vyjde druhá volba. I když je brzo, přeji příští rok devátákům hodně štěstí, ať už si na ně CERMAT vymyslí cokoli.

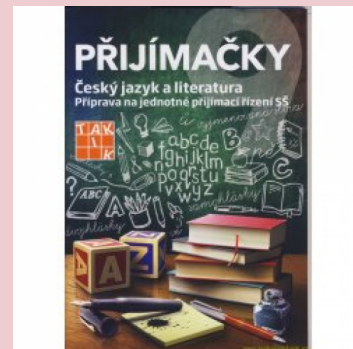


foto: ilustrační foto

Mahu Cahlupová

Virtuální světy - Mafia 2



foto: ilustrační foto

Tato hra vstoupila na trh v roce 2010 a je pokračováním Mafie 1. Už na konci první série se objevuje moje oblíbená postava - Vito Scaletta, narozený roku 1925 na Sicílii. V obavách před fašismem uteče celá rodina do USA, kde se odehrává celý zbývající děj. Tam Vito zpočátku s kamarádem

Joem vykrádá auta, ale později musí narukovat do války, odkud se po zranění vrací zpět. Aby uživil matku a sestru a splatil dluhy svého otce u lichváře Bruna, začne se živit ne zrovna poctivou prací ve službách různých mafiánů. Dostane se i do vězení, odkud mu ale pomůže zase další mafián. Celý děj se odehrává v průběhu asi dvaceti let, a jak už to v mafiánském prostředí bývá, je plný intrik, vražd, honiček a podobných situací. Hra mi přijde velmi dobrá jak dějem, tak grafikou. Rozhodně doporučuji si zahrát.

Miroslav Láník

Proč to dělám - HOKEJ



Všechno to začalo tím, že mě můj děda vzal na hokejový zápas. Hokej mě zaujal tím, že si hráči dávali do těla pořádné hity, a dědu napadlo, že bych to mohl zkusit. Začínal jsem jako

brankář, ale postupně mě to přestalo bavit, tak jsem přešel do útoku. Hokejistou se nestanete hned, není to tak lehké. Nejdůležitější je trénink, pokud chcete vyhrávat a chtít ze sebe udělat NHL hráče, tak na sobě musíte hodně pracovat. Nestačí si stoupnout na led a říct si: Teď chci vyhrát a někam se dostat. Je to hodně osobních tréninků, ale nesmíte se do toho nechat nikým nutit. Hrajte, ale rozhodněte se sami, jestli to chcete dělat natrvalo a později přestoupit do lepšího týmu, nebo to má jen na chvíli vyplnit váš volný čas.

Josef Horák

Dravci na Komendě



foto: Hana Šmídová



foto: Hana Šmídová



foto: Adam Číp



foto: Adam Číp

Nebojte, nejedná se o žáky ani učitele ...

Ve středu 17. dubna naši školu navštívila skupina Zayferus z lednického zámku s velmi pěkným projektem o dravcích. Přehlídka měla tři části - nejdříve nás rozdělili na dvě skupinky podle lýchých a sudých ročníků a každá skupina šla na jednu stranu hřiště. Každá skupina dravců obsahovala jiné druhy a někteří byli velmi

vzácní. Pán sokolník nám říkal, že cena některých se pohybuje i ve stovkách tisíc. Prostřídali jsme se u obou skupin a pak už nás čekala část poslední, nejzajímavější. Sokolníci vypouštěli různé dravce od nejmenších až po ty největší. Dva žáci, kteří odpověděli správně na dříve položené otázky, si mohli zkusit podržet a nebo vypustit dravce. Byli tady dva dravci, kterým se

moc nechtělo, a jen tak lehce pohpókávali. Sokolníci nám taky ukazovali, že když vyhodí maso do vzduchu, tak orel ho ještě v letu sežere, nebo měli také vycpaného zajíce a kunu na takovém navijáku a ukazovali nám, jak rychle je dravci dokážou chytit. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí, např. nejrychlejší pták je sokol stěhovavý, nejmenší sova je

výřeček malý, atd. Taky jsme se dozvěděli, že většina dravců se živí i mršinami, a viděli jsme i vzácného dravce, který vůbec nelítá, a který se ještě trochu bál. Jmenuje se karančo jižní. Moc se nám to líbilo a snad se s nimi ještě někdy setkáme.

Adéla Pavelová

SOUTĚŽ O NOVÉ LOGO ŠKOLY

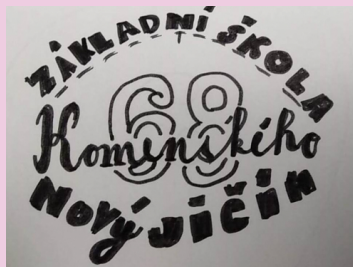


foto: logo 1



foto: logo 2



foto: logo 3



foto: logo 4

Jak už jsme avizovali koncem roku 2018, vyvstal požadavek na nové logo školy, na němž by se podíleli žáci naší školy. Pár prací se nám sešlo, kreativně se projeví především žáci sedmých ročníků. Někteří se nechali inspirovat hlavně plaveckou pověstí školy a výsledky posuďte sami.

**PRO JEDNOTLIVÉ
OBRÁZKY MŮŽETE
HLASOVAT NA E-MAIL:
smidova@zsko68nj.cz.**

Jak funguje Ekotým



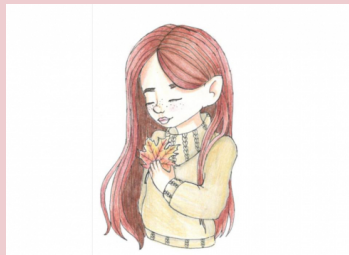
foto: ilustrační foto

Ekotým na naší škole funguje druhým rokem. Mezi činnostmi, které děláme, patří například pořádání sbírky hliníku, papíru, a proběhla i sbírka vršků pro Nikolku. Taky se staráme o školní květiny, přesazujeme, čistíme listy a zaléváme. Zkoušeli jsme i různá

zpracování plastových lahví na hračky a různé třídy se zapojují v rámci předmětů, v nichž využívají enviromentální tematiku, např. ve výtvarkách nebo pracovkách. V loňském roce jsme byli druhá nejekologičtější škola v Novém Jičíně. Do Ekotýmu chodí žáci od 5.- 9. tříd, docela nás to spolu baví a užijeme si tam i srandu. Chodíme tam, protože pak máme pocit, že jsme něco udělali jak pro přírodu, tak pro školu, a ten pocit je velmi hezký.

**Gabča Kaňová, Lada Rýdlová
a Josef Horák**

MALUJE ... Jana Machalová



ilustrace: Jana Machalová



ilustrace: Jana Machalová

V této rubrice jsme se rozhodli dát prostor těm žákům, kterým byl dán cit pro kresbu a malbu. Na škole je takových dětí mnoho, věříme, že se mnozí osmělí a postupem času potěší naše oči svými výtvy.

Jako první tak udělala osmačka Jana Machalová.

Subkultury - METALISTÉ



foto: ilustrační foto



foto: ilustrační foto

Pod pojmem metalista si každý představí člověka v černém s logem kapely na tričku s dlouhými a mastnými vlasy a pivem v ruce, který poslouchá řvaní, kterému se přezdívá metal. Také nás mnoho lidí považuje za satanisty a pletou si nás s rockery a punk fanoušky.

Takže vám to teď objasním. Metalisté jsou normální lidé, kteří mají rádi jen jiný styl hudby. Nejsme žádní satanisté ani uctívající ďábla. Stejně jako má svůj styl třeba rock, má svůj styl i metal. Ano, rockový a metalový styl jsou si dost podobné, ale nejsou úplně stejné. Rock od metalu poznáte

jednoduše. Metal je kapičku tvrdší a rychlejší než rock. Stejně tak nás metalisty rozeznáte třeba od punk fanoušků. Punk má rád barvy, kdežto metal až tak ne, ačkoli černá je taky barva ... Dalším znakem jsou vlasy. Ano, metalisté mívají zpravidla dlouhé vlasy (většinou nemastné), to proto, aby kromě rukou měli na koncertech čím mávat. A proč nosíme loga kapel na tričkách? A proč ne? Každý, kdo má něco rád, si to chce dennodenně připomínat. A navíc, každé tričko do černé sbírky se hodí ne? Máme prostě a jasně rádi svůj tvrdý styl hudby a stejně tak to, jak se oblékáme. Co se týče koncertů, hodně lidí namítne, že jsou to

jatka (ve smyslu toho, že se všichni navzájem podupou). Ale ve skutečnosti to vůbec není pravda. Metalové koncerty a festivaly mají skvělou atmosféru stejně jako popové a odnesete si z nich zážitek na celý život. A kromě toho se k sobě navzájem metalisté chovají neuvěřitelně přátelsky.

Mahu Chalupová